

МІГУЩЕНКО АНДРІЙ СЕРГІЙОВИЧ (04.05.1987 — 01.04.2025)

Життєвий шлях Мігущенка Андрія Сергійовича розпочався 4 травня 1987 року в селі Пришиб на Харківщині. Свій шлях у доросле життя він починав у стінах Балаклійського ліцею № 2, який закінчив у 2002 році. Знайомі та колеги згадують його як надзвичайно працьовиту людину: протягом років він сумлінно працював вантажником, ніколи не цурався важкої роботи та

завжди відповідально ставився до своїх обов'язків.

Коли країна потребувала захисту, Андрій не залишився осторонь. У грудні 2024 року він приєднався до лав Збройних Сил України, ставши на захист рідної землі. Службу проходив на важкому Сумському напрямку, де проявив себе як мужній воїн, надійний товариш та людина з великою витримкою, готова підставити плече побратимам у найскладнішу хвилину.

Наприкінці березня 2025 року зв'язок з Андрієм перервався. Кілька днів тривожного очікування минули, поки він вважався безвісти зниклим. На жаль, 1 квітня 2025 року надійшла трагічна звістка: серце воїна зупинилося під час виконання бойового завдання - поблизу населеного пункту Мар'їне на Сумщині.

Андрій Мігущенко назавжди залишиться в пам'яті близьких, друзів та бойових товаришів як взірець відданості та мужності. Він до останнього подиху залишався вірним своєму обов'язку та українському народові.

Поховали захисника в м. Балаклія. Сьогодні пам'ять про нього живе не лише в серцях рідних, а й у назвах та меморіалах: портрет Романа встановлено на Алеях Слави: у селищі Донець та селі Пришиб. У місцевому ліцеї створено куточок пам'яті, а його історія внесена до книги «Герої не вмирають». Матеріали про мужнього земляка стали основою для уроків мужності, на яких виховується нове покоління українців.

Інформацію підготували: педагог-організатор Пришибського ліцею Донецької селищної ради Ізюмського району Харківської області Анастасія Тараненко, члени учнівського самоврядування закладу: Мужичук Вікторія, Шевелін Діана, Блудов Ярослав та мати загиблого Мігущенко Олена.